

paapeget, eller en saadan angstelig Afveielse af, hvad der hører til ethvert Contoir, hvor stort et Personale der behøves i ethvert Contoir, eller, som han sagde, hvormange Stole der skulde staae der. Der gives Organisationsplaner, hvorved Hovedfordelingen af Forretningerne i Almindelighed er betegnet, og med hvilke der dog er en stor Bevægelighed indenfor det samme Ministeriums Grændser, og en større Bevægelighed vil man alligevel ikke komme til; thi man vil ikke let med nogen Nytté stræbe efter at fordele Arbeidet mellem forskellige Personer af forskellige Ministerier; altsaa Fordelingen af Arbeidet, hvorved man kan opnaae mere med de samme Personer, bevæger sig indenfor det samme Ministerium. Jeg skal her tillade mig at henpege til et Land, hvor en saadan Ordning finder Sted. I Norge er der nemlig til hvert Departement henlagt et vist Antal Gager af den og den Klasse, men nærmere er det ikke ved Lov bestemt. Jeg indrømmer altsaa, at der kan gjøres Indvending mod Loven fra dette Standpunkt, og jeg troer, at denne Indvending for en Deel er saameget mere begrundet, som der er Mangler ved vor ministerielle Organisation, der, naar de blive afhjulpne, ville faae Indflydelse paa den Besparelse, som man har savnet i det forelagte Udkast. Saavidt jeg kan bedømme Forholdene, — jeg tillægger ikke min Stemme stor Vægt; thi, uagtet jeg har arbejdet i et Ministerium i 3 Aar, har jeg savnet det Middel til at bedømme hele Arbejds-Virkomheden, som man først faaer ved at have gennemgaaet de forskellige Grader og Trin, hvorpaa der arbejdes —, har vor ministerielle Organisation beholdt Noget af den collegiale Forsatning; jeg troer, at vor hele Indretning med Departementschefer og Directeurer har faaet en større Udstrækning end den burde have, og at man kunde indskrænke sig til for ethvert Ministeriums Vedkommende at have een eller i det Høieste to hviitstaaende og meget betroede Embedsmænd, som stode Ministerne meget nær og forplantede Forretningernes Tradition samt varetog den hele Forretningsorden mere, end Ministeren i ethvert Tilfælde kan gjøre, hvorved man vilde opnaae Besparelser og fremme Forretningernes Gang.

Jeg indrømmer altsaa, at dette er et Savn, og jeg kommer derved til at omtale den Bemærkning, at den nærværende Organisation maaskee er for dyr, og at det er betænkeligt at gaae ind paa at vedtage en Lov, som vil forhøje Gagerne, efter at de i de sidste Aar ere stegne. Hvad imidlertid denne sidste Bemærkning angaaer, at Gagerne til de ministerielle Embedsmænd ere stegne saa betydeligt siden 1848, saa kan jeg ikke nu gaae ind paa nogensomhelst Prøvelse af, hvorledes det dermed forholder sig, og jeg har den største Tiltro til den Mand's Beregninger, af hvilken denne Bemærkning er bleven fremsført; men hans Udtalelse er i en væsentlig Grad bleven svækket ved hvad han selv har anført om, at Halvdelen af den forøgede Udgift falder paa et enkelt Ministerium, der i det paagældende Tidsrum var saa overordentlig beskæftiget, at det ikke var at forudsætte, at det kunde arbejde med de Kræfter, som kunde strække til under ordinaire Forhold. Hvad de andre Ministerier angaaer, da maa man, for at bedømme det virkelige Forhold med Gageforholdelsen, vide, hvorvidt der ved Siden af Forøgelsen af Personale og Forholdelsen af Gager er bortfaldet Autoriteters Virksomhed, som lønnes udenfor Ministerierne; hvis dette ikke skulde være Tilfældet, troer jeg, at en nøiagtig Undersøgelse af Sagen i ethvert Tilfælde vil vise, at Udgiftsforøgelsen især falder, foruden paa det af mig før anførte Ministerium, paa Departements-Directeurerne. Aarsagen hertil er vel den, at man af mange Grunde har beholdt Mand, der tidligere havde disshøje Gager, og det kan være, at Gageforholdelsen er kommen tildeels eller endogsaa blot derved, at Meget, der ogsaa før udrededes, men paa en anden Maade, har maattet godtgøres disse Mand ved de personlige Tillæg. Jeg vilde kun fremsøre disse Bemærkninger, uden, som jeg sagde, derved at ville svække Tiltroen til Beregningerne af en Mand, som har en en saa vel fortjent Anseelse heri Thinget.

Hvad angaaer den anden Anke, som er bleven fremhævet af den samme ærede Taler imod Loven, saa troer jeg, uden at ville nægte, at Loven maaskee kan have en Mangel i det antydede Punkt, dog, at de fremsførte